

[Damsgaard.]

Det står heller ikke helt klart, hvor meget den samlede udvidelse vil komme til at koste. Det kunne være ganske rimeligt, om ministeren, hvis han har mulighed for det, gav oplysninger om de udgifter, vi må forvente. I finansudvalget fik vi det ikke at vide, og vi har heller ikke fået det at vide nu ved lovforslagets fremsættelse. Lovforslaget går jo i al sin korthed ud på at bemyndige indenrigsministeren til at udbygge statens seruminstitut, og så nævnes der i bemærkningerne de 2 gange 13,2 mill. kr. Men det er jo ikke de helt store lokaleforøgelser, der fås herfor ifølge de oplysninger, der gives i bemærkningerne. For at nå op på den store udvidelse til de 76.000 m² bliver der vel tale om helt andre millionbeløb, og det kunne nok have interesse at kende disse beløbs størrelse, hvis den højtærede minister er i stand til at give os dem. Hvor meget mere vil det mon koste at bygge et nyt seruminstitut på en anden og billigere grund end den nuværende? Det må da vist også drages ind i drøftelserne.

Da loven af 20. marts 1901 om statens seruminstitut blev vedtaget, blev opførelsesudgifterne fastsat til 172.800 kr. Jeg nævner det i relation til de beløb, der nu opereres med. Baggrunden dengang var i særlig grad ønsket om at fremstille serum mod difteri; denne sygdom havde hærget i uhyggelig grad, især blandt børn. På dette område gjorde seruminstitutet sin første store indsats. Igennem årene har man sat ind på en lang række andre sygdomsområder, og der er igennem de 3 snese år udført et dygtigt forskningsarbejde på seruminstitutet.

Allerede ved behandlingen i 1901 var det stærkt fremme i debatten at bygge instituttet i Århus. Vore ærede folketingskolleger dengang havde de samme udflytningsproblemer som vi i dag, men da var det rigtignok en nyplacering, der var tale om — det vil jeg gerne fremhæve, for det er det jo ikke i dag. Man kritiserede også dengang, at instituttet skulle ligge på den dyre grund på Amager ved den kommende store boulevard, som man sagde. Det har moret mig at læse folketingsdebatten om sagen i 1901.

Men de samme overvejelser er der nok ærede medlemmer, der gør sig i 1963. Jeg

har bemærket, at Axel Ivan Pedersen-udvalget har fastslået, at der ikke er fundet saglige grunde, der taler for at opgive den nuværende placering, og at kasernegrundene er til rådighed for udvidelser, og den højtærede minister deler formentlig denne opfattelse. Der er som bekendt nedsat et ministerielt udflytningsudvalg med departementschef Elkjær Larsen som formand. Det ville da vist være ganske naturligt at spørge Elkjær Larsen-udvalget, om seruminstitutet er en af de institutioner, der med fordel kan flyttes ud fra København. Er ministeren ikke enig heri?

Der er også i øjeblikket tale om at flytte laboratorier ud fra seruminstitutet for at give hospitalerne en mere effektiv bakteriologisk betjening. Den 26. juni i år gav finansudvalget en bevilling til oprettelse af et laboratorium i Odense, og i går gav vi en bevilling til et klinisk-bakteriologisk laboratorium ved Blegdamshospitalet i København, og der påtænkes oprettet lignende regionallaboratorier i Ålborg og Århus. Kan dette blive en permanent aflastning af seruminstitutet, også rent pladsmæssigt? Det vil jeg også gerne stille som et spørgsmål til ministeren.

Og hvad med den til seruminstitutet knyttede gård Hvidesten i Lillerød med dens mangeartede dyrestand — der er måske et halvt hundrede tusinde dyr? Kan den stadig tjene sit formål, efterhånden som byen vokser sammen om den, eller har man planer om denne gård?

Venstre vil gerne ved denne førstebehandling give udtryk for, at vi erkender de store mangler, der hæmmer seruminstitutets arbejde. Bygningerne kan ikke mere tjene en rationel arbejdsgang, og de er navnlig alt for små. Vi vil derfor også gerne være med til at drøfte, hvordan der kan skabes bedre og mere rimelige rammer om vort hæderkronede seruminstitut.

Knud Thomsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Niels Ravn, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med nogle få bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Seruminstitutet i København nyder jo ikke alene tillid og anseelse blandt den danske befolkning, men har også i høj